

חַת־ת לַיּוֹם שְׁלִישִׁי פְּרֻשֵׁת תְּרוּמָה ד' אָדָר א', ה'תשפ"ד

מְקַדֵּשׁ לְמַעַן בְּטַחֲוֹן יוֹשְׁבֵי אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל
"אֶרֶץ אֲשֶׁר תָּמִיד עֵינֵי ה' אֶלְקֶיךָ בָּהּ"

מעוניינים להקדיש לזכות יקירכם? צרו קשר kidschitas.he@gmail.com

חֲמֵשׁ / שְׁלִישִׁי

הַיּוֹם לּוֹמְדִים עַל הַמְנוּרָה וְהִירֵעוֹת (הַכְּסוּיִים) שֶׁל הַמֶּשֶׁכֶן.

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לַעֲשׂוֹת מְנוּרָה מִמְקָשָׁה אַחַת (גֹּוֶשׁ אֶחָד) שֶׁל זָהָב, וְלֹא עַל יְדֵי חֲבוּר שֶׁל הַרְבֵּה חֲלָקִים יַחַד. הַמְנוּרָה צְרִיכָה לְהִיֹּת בְּגִבֵּה 18 טְפָחִים וַיֵּשׁ לָהּ 7 קָנִים. בְּתַחֲתֵיתָ 3 רְגָלִים.

כָּל קָנָה שֶׁל הַמְנוּרָה צְרִיךְ לְהִיֹּת מְקֻשֶׁט-3 גְּבִיעִים (הַפּוּכִים- כְּאֵלוּ מוֹזְגִים מֵהֶם), פְּעֻמוֹן וּפְרוֹחַ. בְּקָנָה הָאֲמֻצְעִי צְרִיךְ לְהִיֹּת גְּבִיעַ נוֹסֵף, פְּעֻמוֹן וּפְרוֹחַ בְּכָל מְקוֹם שֶׁבּוּ נִפְגָּשִׁים הַקָּנִים. צְרִיךְ לְהִיֹּת פְּרוֹחַ גַּם בְּתַחֲתֵיתָ הַמְנוּרָה, בְּמְקוֹם בּוֹ כָּל אֶחָד מֵהַקָּנִים נִפְגָּשִׁים צְרִיךְ לְהִיֹּת כְּפִתוֹר נוֹסֵף.

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְהַכִּין 7 גְּבִיעִים שֶׁבָּהֶם יִהְיֶה הַשָּׁמֶן בְּחֶלֶק הָעֲלִיוֹן שֶׁל הַמְנוּרָה, וּלְחַבֵּר אוֹתָם בְּאֶפֶן שֶׁהַלְּהָבוֹת יִבְעֲרוּ כְּלָפִי הַחֶלֶק הַמְרֻכָּזִי שֶׁל הַמְנוּרָה.

הַכָּלִים שֶׁל הַמְנוּרָה גַּם הֵם צְרִיכִים לְהִיֹּת עֲשׂוּיִים מִזָּהָב- מְלַקְחִים כְּדֵי לְשִׁים אֶת הַפְּתִילוֹת בְּמְקוֹם הַנְּכוּן וּלְהוֹצִיא אוֹתָם כְּשֶׁהָאֵשׁ מִפְּסִיקָה לְבַעַר, וְכַפּוֹת כְּדֵי לְהוֹצִיא אֶת הָאֶפֶר כְּשֶׁהָאֵשׁ נִכְבֵּית.

יַחַד עִם הַכָּל הַמְנוּרָה צְרִיכָה לְשָׁקוֹל כְּכֹר אֶחָד זָהָב טָהוֹר (חוּץ מִכָּלֵי הַשָּׁמֶן)

כַּעַת ה' אָמַר לְמֹשֶׁה כִּיצַד לְהַכִּין אֶת הִירֵעוֹת:

צְרִיכִים לְהִיֹּת שְׁלוֹשָׁה כְּסוּיִים עַל הַמֶּשֶׁכֶן (הֵם גַּם הִגָּג וְגַם הַקִּירוֹת):

הַכְּסוּי הָרֵאשׁוֹן – צְרִיכִים לְהִיֹּת 10 יְרֵעוֹת עֲשׂוּיֹת מִבְּדִים צְבָעוֹנִיִּים וְעֲלִיָּהֶם תְּמוּנַת הַכְּרוּבִים, הֵם נִרְאִים כְּמוֹ אֲרִיָּה מִצַּד אֶחָד וְכְמוֹ נֶשֶׁר מֵהַצֵּד הַשֵּׁנִי (הַבַּד יְכַלֵּל פֶּשֶׁתָּן, תְּכֵלֶת, סָגוֹל וְאַרְגָּמָן- חוּטִים כְּפוֹלִים מִכָּל אֶחָד)

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל צְרִיכִים לְתַפּוֹר אֶת הִירֵעוֹת.

תְּהֵלִים / יוֹם ד' לַחֲדָשׁ פְּרָקִים כ"ג- כ"ח

בְּפָרֶק הָרֵאשׁוֹן בְּתְהֵלִים שֶׁל הַיּוֹם אֲנַחְנוּ אֹמְרִים "ה' רוֹעֵי לֹא אַחֲסָר" – ה' הוּא רוֹעֵה הַצֹּאן שְׁלִי,

ושום דבר לא חסר לי.

כלם מכירים את הספור של דוד המלך, שהיה מאד זהיר ודאג שלכל אחד מהצאן שהוא היה הרועה שלהם, יהיה מה לאכול בשפע. וגם כיצד משה רבנו דאג לצאן שלו ואיך רדף אחרי כבש אחד שברח מן העדר.

ה' הוא כמו הרועה שלנו- הוא דואג לכל אחד מאתנו, דואג שלכל אדם יהיה את מה שהוא צריך, בגלל זה "לא אחסר" לא חסר לנו כלום! ה' נותן לנו בדיוק כל דבר שאנחנו צריכים.

זה יעזר גם שיהיה לנו בטחון - בגלל שאנחנו יודעים שה' דואג לנו כל כך טוב, יכולים לבטח בו תמיד. ויודעים שאין עוד משהו שחס ושלום יכול להציק לנו, ולא צריכים לסמוך על אף אחד אחר שיעזר לנו. נזכר שכל דבר שקורה לנו הוא רק כלי בידים של ה' ושהוא דואג שהכל יהיה הכי טוב עבורנו.

תניא / לקוטי אמרים פרק כ"ז (ד' אדר א' שנה מעברת)

בכל פעם שיהודי דוחה מעצמו מחשבה לא טובה קורה דבר נפלא! ה' ברא את העולם באפן מענין. דברים שמתרחשים בעולם גורמים לדברים לקרות בשמים. באשר אנו דוחים מחשבות רעות וחושבים על משהו אחר במקומן, ה' דוחה את הקלפה שממנה באים דברים לא טובים בשמים. הדבר גורם לה' נחת רוח רבה.

לכן יהודי לא צריך להצטער שהוא צריך להתעסק במחשבות רעות שנופלות במוחו. במקום זה עליו לשמח שיכול לעשות משהו מיחד למען ה'. מסבה זו בספר איוב נאמר "בראת רשעים" (כמובן שיש לכל אדם בחירה חופשית, אבל ה' לא עושה שאף אחד יהיה רשע). ה' יכול לפעמים לגרם לאדם לחשוב דברים רעים, מחשבות של רשע, כדי שיוכל לדחות אותם ולגרם לה' נחת רוח מרבה מה"אתכפיא" שעשה. לכן כאשר מחשבות שליליות נופלות במוח, לא להצטער. יש לשמח ביכלתנו לגרם לה' נחת רוח לעתים קרובות.

בעת אנו לומדים על "אתכפיא" בנוגע למחשבות הרעות. בהמשך נלמד עוד יותר דרכים לנהג באתכפיא ולגרם לה' נחת רוח. נלמד איך אתכפיא עוזרת לנו בעבודת ה'.

היום יום / ד' אדר א'

האדמו"ר הזקן למד חסידות חב"ד כיצד לעבד את ה' על ידי שמוש במוח. המוח עוזר לנו לשלוט בהתנהגות ובגישה שלנו ולכוון את הכוונה הנכונה בעבודת ה'. האדמו"ר הזקן מסביר זאת בתניא. על מנת שהחסידות תפעל בנו יש צורך להתעניין ולהתלהב כדי ללמד חסידות על דברים ש שיעזרו בעבודת ה' שלנו. לכן ב"היום יום" של היום לומדים כיצד להכין את השכל כדי שיוכל ללמד חסידות. כדי להיות מוכנים ללמד חסידות יש צורך בשני דברים:

1. ללמד את עצמנו שהגוף לא צריך להנות (גישמאק) מדברים גשמיים.

2. להרגיל את עצמנו להנות ולהרגיש חיות (גישמאק) מדברים רוחניים ומאלוקות.

פעם היה נער שהגיע עם אביו לחלוקת דולרים בביתו של הרבי. האבא אמר לרבי שבנו לא רוצה ללמד. הרבי אמר "למוד תורה הוא דבר מתוק".

הרבי גם עודד וחיזק שכאשר הורים משכיבים את עולליהם לישון ושרים להם ש"התורה היא הסחורה הטובה ביותר" בדרך זו מלהיבים את הילדים לרוחניות.

ספר המצוות / מצוות לא תעשה רל"ט

במצוה היומית, מצוות עשה רל"ט, לומדים שאסור לקחת משכון בעצמו, יש לאפשר לבית הדין לעשות זאת.

מהו משכון? אם מישהו רוצה ללוות כסף, הוא נותן לאדם השני איזשהו חפץ שישמור עליו כדי להוכיח שהוא ישלם חזרה. לדגמא, אם רוצים להלוות 100 ₪ אפשר להשתמש בשרשרת בתור משכון. אם לא מחזירים את ההלוואה, האדם שהלווה את הכסף יכול לקחת את השרשרת, אבל לא יכולים לגנוב זאת, אב בית הדין יכול לקחת את השרשרת אם לא החזירו לו את הכסף.

רמב"ם / הלכות מלוה ולוה פרקים ז', ח', ט'

ברמב"ם היום לומדים עוד הלכות על רבית. לומדים מדוע יש להזהר מלגבות כסף מיהודי אחר ולנא שלא עוברים על רבית.

בפרק ז' - לומדים להזהר בעת התשלום לעובד, כדי שלא לשלם לו עם רבית.

פרק ח' - מלמד שלא לשלם יותר כאשר משלמים באחור, גם זה נקרא רבית, משל, לפעמים בשחייבים לאדם כסף הם מבקשים תשלום נוסף על תשלום מאחר. ליהודי אסור לדרש תשלום נוסף זה כיון שזה כמו רבית.

בפרק ט' - לומדים מתי מתר לאדם לקנות משהו מבעוד מועד. פעמים רבות אסור למכור משהו שעוד לא צמח בגלל שיתכן וידרשו עבורו יותר מסך משויו האמתי ולא יודעים עדין כמה הוא יהיה שווה (עד שלא רואים כמה אנשים משלמים עבורו בשוק).

זרכי החסידות / הפרשה החסידית

בזמן המשכון, מספרת הגמרא, שהכרובים היו כשפניהם אחד אל השני. הדבר מראה על האהבה של ה' ליהודים. אחד הכרובים סמל את אהבת ה' אלינו ואחד הכרובים סמל את אהבתנו אל ה' חזרה. בזמן הגלות שלמה המלך אומר שאנו פונים לה' ואמרים "מי יתנך באח לי?" מי עוד יתנהג באח אוהב? כשמישיח יבא מתי נוכל לראות עד כמה ה' אוהב אותנו? (אפלו בזמן בית המקדש הכרובים לא היו באפן שבו היו במשכון, כיון שהיהודים היו בדרגה רוחנית נמוכה יותר).

למרות שאנו צריכים להמתין עד שיבנה בית המקדש השלישי כדי להרגיש את אהבתו של ה' אלינו באותו אפן שהרגשנו במשכון, כשהכרובים פנו האחד אל אחיו, כשאנו לומדים תורה אנו יכולים להרגיש את אהבת ה' אלינו. בין אם אנו לומדים בעצמנו בישיבה, בין אם זה במשך כל היום או מעט כשיש לנו זמן. אנו יכולים להרגיש אהבה לה' כמו שהיתה מרגשת במשכון כל הזמן.

גאלה ומשיח / תכלית המנוחה

מקדש לעלוי נשמת סבתנו האהובה מרת מרים צימעל בת הרב יוסף ברוך ע"ה פרידמן

כאשר לומדים את הפרשיות בתורה העוסקות במשכון, לומדים גם מהתורה שבפעל פה על ענינים אלו. הרבי אומר שהדבר עוזר לזרז את ביאת המשיח. השבוע למדנו על המנוחה. הגמרא דנה מהי תכלית המנוחה? האם היא צריכים אותה לאור? לבני ישראל היה את עמוד האש שהאיר להם במדבר. הם לא היו זקוקים לאור נוסף.

הגמרא אומרת שהסבה לכך היא אחרת. הִיָּה זֶה סִימָן לְעוֹלָם שֶׁהַ' יָחַד עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. אַחַת מִלְּהַבּוֹת
הַמְּנוֹרָה – הַנֵּר הַמְּעֻרְבִי, נוֹתְרָה דּוֹלְקֵת מֵעֶבֶר לְזִמּוֹן שֶׁהִיָּתָה אֲמוּנָה לְדָלוּק מִדֵּי יוֹם (הַדָּבָר נִמְשָׁךְ עַד
לְפִטְרָתוֹ שֶׁל שְׁמַעוֹן הַצַּדִּיק).

סָבָה נוֹסֶפֶת לְאוּרָה שֶׁל הַמְּנוֹרָה הוּא כְּדֵי שֶׁתֵּאִיר עַל שְׂאֵר הָעוֹלָם. רוֹאִים זֹאת מִהֶאֱפֹן שֶׁבּוּ הָיוּ
חִלּוּנוֹת הַמִּקְדָּשׁ עֲשׂוּיִים. הֵם הָיוּ קִטְנִים מִבְּפָנִים וְרַחְבִּים מִבְּחוּץ – שְׁקוּפִים אֲטוּמִים. הַחִלּוּנוֹת לֹא
הִכְנִיסוּ אוֹר לְתוֹךְ בֵּית הַמִּקְדָּשׁ כְּמוֹ שֶׁבְּדֶרֶךְ כָּלֵל מִשְׁמֵשׁ חִלּוֹן, אֲלֹא הֵם הֵאִירוּ אֶת הָאוֹר שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ
לְכָל הָעוֹלָם.

(רְאֵה גְמָרָא מִסֵּכְת שֵׁשֶׁת דָּף כ"ב עמוד ב')